

Posudek

na rigorózní práci Mgr.Věry Liakou „Věcná břemena a omezení vlastnického práva“

Posuzovaná práce v rozsahu cca 210 stran vlastního textu je rozdělena do třinácti základních bodů, včetně úvodu a závěru. V práci se autorka postupně zabývá Ústavou danými podmínkami omezení vlastnického práva, pojmem věcných břemen a jejich základním rozlišením, vývojem právní úpravy od vydání obecného občanského zákoníku, strukturou, vznikem, změnou a zánikem věcných břemen. Samostatnými body práce jsou rovněž právní ochrana a oceňování věcných břemen. Zvláštní pozornost je věnována problematice tzv.jiných omezení vlastnických práv, mezi něž jsou autorkou řazena zejména omezení v ochranných pásmech a chráněných územích a omezení spojená s úpravou tzv.sousedských vztahů. Poslední dva závěrečné body práce se pak týkají představ o budoucí právní úpravě dané problematiky, vyjádřených zejména v souvislosti s přípravou nového občanského.

Práce poskytuje čtenáři ucelený pohled především na problematiku věcných břemen, a to jak z hlediska platné právní úpravy, tak i právní úpravy minulé, s výhledy na jejich úpravu budoucí. Jsou v ní obsaženy nejen všechny základní a podstatné údaje, důležité pro pochopení institutu věcných břemen i jiných právních forem omezení vlastnického práva, ale též i problémy právní úpravy a její aplikace. V tomto směru autorka bohatě čerpá poznatky nejen z právních předpisů (platných i dřívějších), ale též z poměrně širokého spektra literárních pramenů a judikátů. Co do komplexnosti zachycených poznatků a názorů jde v této tématice o práci ojedinělou, především ve vztahu k platné právní úpravě. Zvláště je třeba ocenit skutečnost, že se autorce podařilo v práci zachytit a upozornit na většinu problémů a sporných míst této úpravy.

K práci mám tři poznámky obecnější povahy. Prvá se týká způsobu využívání pramenů, který často spočívá nejen v interpretaci pouze základních myšlenek nebo názorů, ale někdy i v přepisování celých pasáží z článků a statí, jako je tomu např. u článku citovaného v poznámce 82) na str. 106. Druhá směřuje k zaujímání vlastních názorů a stanovisek autorkou. I když se o to snaží, není v tomto počínání zdaleka důsledná, a proto některé pasáže práce,

jako je např. zachycení rozporných názorů na existenci věcných břemen ze zákona, nebo při líčení způsobu oceňování věcných břemen, zůstávají z její strany bez odezvy. Třetí poznámka směřuje k závěrům práce, u nichž se dala očekávat nejen reakce na představy o budoucí úpravě věcných břemen, ale i celkové zhodnocení platné právní úpravy, které je věnována podstatná část práce.

Konkrétní poznámka se týká otázky omezování vlastnického práva při zajišťování určité veřejně prospěšné činnosti (elektronické komunikace, energetické zařízení a pod.) kde již platná právní úprava opustila od omezení ze zákona a nahradila je smlouvami nebo rozhodnutími státních orgánů, jak na to autorka správně poukazuje. Jde však o to, zda takto založená omezení je možné považovat za věcná břemena, z hlediska jejich konstrukce podle občanského zákoníka, nebo o tzv. veřejnoprávní omezení, resp. zda věcná břemena lze chápat výhradně jako institut soukromého práva. V úvodních částech práce mi pak schází aspoň zmínka o příčinách omezování vlastnického práva k nemovitostem.

Uvedené poznámky nemají podstatnější vliv na celkovou vysokou kvalitu posuzované práce. Autorka v ní totiž jednoznačně prokázala nejen hlubší znalosti dané problematiky, ale i schopnost se v ní bezpečně orientovat, postihnout většinu problémů a zaujímat k nim i vlastní názory. Ocenit je třeba též obratnost autorky v písemném projevu.

Posuzování dílo splňuje požadavky kladené na práce tohoto druhu a proto ji **doporučuji uznat jako odpovídající práci rigorózní.**

V Praze dne 28.2.2006

Doc. JUDr. Jaroslav Drobník, CSc.